

1976-05-16

SENDER

Poul Vad

RECIPIENT

Sonja Ferlov Mancoba, Ernest Mancoba, Wonga Mancoba

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Date in letter.translated 2025-02-07

Sender's location:

København

Recipient's location:

Paris

Mentioned people:

Holstebro Kunstmuseum

Nadezhda Mandelstam

Mongane Wally Serote

Erik Stinus

Karen Vad

Archive:

The Ferlov Mancoba

archive.translated 2025-02-07

DOCUMENT CONTENT

Poul Vad writes to Sonja Ferlov Mancoba, Ernest Mancoba, and Wonga Mancoba, thanking Sonja Ferlov Mancoba for her letter. He recounts plans for the expansion of the Holstebro Art Museum and a writer's trip to the Soviet Union he has taken, and the impression it made on him, particularly the journey to Georgia. He also talks about a friend he has made in South Africa, who sends him books by a young generation of colored South African poets. Furthermore, he is in the process of having one of these books translated into Danish. translated 2025-02-07

København d. 16. 5. 1976

Kære Sonja, Ernest og Wonga,

hjertelig tak for Sonjas brev som kom for et par dage siden. Det var en stor opmuntring at modtage denne spontane reaktion - ikke fordi jeg på dette punkt har savnet opmuntring, men fordi ethvert livstegn af denne art er en lille gave. Udviklingen omkring Holstebro Kunstmuseum er sket på en måde, jeg slet ikke kunne forudse og endnu mindre planlægge. Men den har været en bekræftelse på at den ide jeg havde med museet - som måske i mindre grad var en ide end blot en kærlighed til nogle ting - og en tro på dem - har vakt genklang hos andre mennesker. Jeg har selv haft den store oplevelse at skulle arrangere opstillingen af den peruvianske keramik, som for mig i høj grad var en ny verden. Vi står nu for at skulle bygge en udvidelse af museet i form af en tilbygning - der er udskrevet en arkitektkonkurrence om opgaven som skal afgøres i de første dage af juni. Det er for mig meget spændende hvordan udfaldet bliver. Museet skal ganske vist være større, for allerede nu kan det ikke rumme de samlinger vi har, men det skal på den anden side ikke blive for stort - jeg mener det må bevare i høj grad det intime præg det har haft indtil nu.

Ellers lever vi begge hårdt arbejdende, tror jeg jeg kan sige. Karen færdiggjorde sidste år en ny radiomontage - foruden at hun passede sit almindelige arbejde - som blev sendt i radioen 2. påskedag. Hun er nu i gang med en ny, men netop på grund af hendes øvrige arbejde er det meget svært, da det kræver en høj grad af koncentration og helst lange perioder af samlet arbejdstid. Men jeg håber det lykkes for hende, for hun har på det felt et meget stort talent, og hun har da også haft megen glæde af de to udsendelser, hun allerede har produceret.

Hvad mig angår tilbringer jeg mange timer ved skrivebordet - hvad der så kommer ud af det kan jeg ikke sige, men der er jo ingen vej uden om. Mon jeg har skrevet til jer siden jeg sidste år var i Sovjetunionen igen - bortset fra det lille kort? Det var en stor oplevelse på mange og forskellige måder. Dels havde jeg lejlighed til at besøge mine venner i Moskva igen - mennesker som vi hele tiden er nær i tanker selv om afstanden og forholdene adskiller os. Desuden havde jeg en rejse til Geor-

gien og til Kiev i Ukraine. Især rejsen til Georgien var en spændende men også blandet oplevelse - som enhver rejse i Sovjet må være det. Georgien er jo et ældgammelt kulturland, som har ikke blot sit eget sprog (som ikke en gang er indoeuropæisk) men også sit eget alfabet, som forresten er meget smukt. Det har en stor litterær tradition tilbage til middelalderen (ligesom Island) og har også i nyere tid haft store lyriske digtere. Der lever i overvældende grad musik, sang og dansk i dette folk - f. eks. en polyfon folkesang, som er meget betagende. Også i E Georgien har jeg en ven, som det heldigvis lykkedes mig at komme i forbindelse med, så det lykkedes mig at få nogle oplevelser uden om det officielle program (det var en halvofficiel forfatterrejse jeg var på sammen med en anden dansk forfatter), som er så uudholdeligt. Den specielle atmosfære omkring en rejse i Sovjetunionen er iøvrigt ikke til at beskrive i et brev - jeg kan kun sige at man uundgåeligt bliver mere eller mindre paranoid.

Ja, jeg forstår godt Sonjas fortvivlede bemærkninger i brevet. Jeg synes næsten aldrig verden har befundet sig i en så fortvivlet situation som i dag. Jeg har fået en god ven i Sydafrika! Det er en belgisk universitetsmand som har gjort sig umulig på de katolske læreanstalter i Belgien og har fundet et fritsted på universitetet i Durban. Han har lært sig selv dansk og har bl. a. læst mine bøger, og han var sidste år på besøg i Danmark. Han er en ægte og brændende humanist, som fortalte mig meget om livet og situationen i Sydafrika, og som forresten siden har sendt mig oplysninger om mange sorte sydafrikanske digtere - der findes en hel generation af meget bevidste unge lyrikere. Han har også sendt mig deres bøger, og jeg er nu i gang med at få Erik Stinus til at oversætte noget af det til dansk (Wally Mongane Serote). Da denne mand kom fra Sydafrika var jeg naturligvis meget skeptisk over for ham før jeg lærte ham at kende, men jeg må sige at han er et meget fint og helt bevidst menneske - ja virkelig noget af en ildsjæl.

Jeg har vist tidligere nævnt Nadezda Mandelstams erindringer for jer (på engelsk "Hope against Hope"). Den er nu kommet på dansk og gør et stort indtryk på alle som læser den. Jeg tror det er en af disse års vigtigste bøger, som har et budskab til ethvert tænkende og kæmpende menneske netop i dag. Ja, der var mange ting vi kunne tale om i timevis, men hvornår sker det? - jeg ville gerne kunne begive mig til Paris i morgen, men det er ikke muligt: arbejdet, Holstebro, familien -. Så vi må kæmpe i hver sin krog til vi ses en gang igen - lev vel, hilsen fra alle

Paul